

Consultatie Wet oplegging betalingsregeling door de rechter

Deze reactie op de consultatie Wet oplegging betalingsregeling door de rechter wordt gegeven vanuit ervaringen in de praktijk opgedaan in de afgelopen twee jaar. In de dagelijkse praktijk loop ik vrijwel altijd tegen de situatie aan dat mensen met schulden wel willen betalen maar dat niet ineens kunnen. Schuldeisers zijn over het algemeen bereid om betalingsregelingen aan te gaan maar in veel gevallen worden daaraan voorwaarden gesteld (hoogte van de aflossing, aantal termijnen), die voor de schuldenaar niet realistisch zijn omdat deze vrijwel altijd met meerdere schuldeisers te maken heeft. Maatwerk is lastig omdat schuldeisers niet over het complete financiële plaatje beschikken en schuldenaren gebukt gaan onder stress én druk ervaren vanuit schuldeisers om elke individuele schuld zo snel mogelijk af te betalen.

De voorgestelde aanpassing van art. 6:29 BW is een mooie stap in de goede richting. Ik zou daar de volgende opmerkingen en kanttekening bij willen maken.

Voor het opleggen van een betalingsregeling door de rechter moet deze beschikken over alle relevante informatie. De Raad voor de Rechtspraak is voorstander van een wettelijke mogelijkheid voor de rechter om een betalingsregeling op te leggen en heeft aangegeven geen problemen te verwachten in de uitvoering. “De rechter heeft binnen zijn normale bevoegdheden voldoende mogelijkheden om de benodigde informatie op te vragen over de inkomenspositie van de schuldenaar en eventuele andere schulden, beslagen of betalingsregelingen. Dit kan zowel schriftelijk als mondeling tijdens de zitting, waarbij gebruik kan worden gemaakt van een vragenlijst.” Aldus de Raad voor de Rechtspraak.

Dit is een zeer optimistische gedachte. Als het zo eenvoudig is om een volledig beeld van de financiële positie van de schuldenaar te krijgen tijdens een zitting, is de vraag gerechtvaardigd waarom het proces van intake, stabilisatie en schuldregelen door schuldhulpverleningsinstanties zo lang moet duren.

Een rechter moet over veel informatie beschikken om een betalingsregeling op te kunnen leggen. Denk daarbij o.a. aan hoogte van de schulden, welke schuldeisers zijn er, inkomsten (loon, uitkering, fiscale toeslagen, overige inkomsten), uitgaven, vermogen, gelegde beslagen op inkomsten en/of bankrekening, enz.

Genoemde informatie is niet op één plek te vinden. Gelegde 3e beslagen zijn geregistreerd in het Digitaal Beslag Register (DBR) maar dat zijn slechts de door gerechtsdeurwaarders gelegde beslagen. Beslagen en terugvorderingen door Belastingdienst en gemeenten zijn hierin niet zichtbaar. Evenals inhouding van de zorgpremie in het kader van de wanbetalersregeling.

Vorderingen die in behandeling zijn bij incassobureaus zijn niet zichtbaar voor rechters. Dat geldt ook voor vorderingen die door de primaire schuldeisers nog niet uit handen zijn gegeven.

Daarmee gaat ook de bewering dat gerechtsdeurwaarders inzicht hebben in de schuldenpositie op het moment dat zij in opdracht van de schuldeisers een gerechtelijke procedure starten niet op. Dit inzicht is slecht beperkt tot de informatie die in het DBR is geregistreerd.

Voor een individuele schuld is het optimisme van de Raad voor de Rechtspraak wellicht gerechtvaardigd. Door het stellen van de juiste vragen en het werken met een vragenlijst kan goed een voldoende beeld ontstaan over de (on)mogelijkheid voor het opleggen van een afbetalingsregeling. Feit is echter dat een schuldenaar zelden maar één schuldeiser heeft. In de praktijk is er vrijwel altijd sprake van meerdere schuldeisers. De meest voorkomende vorderingen (Belastingdienst en CJIB) krijgt een rechter overigens nooit te zien.

Vraag is of het reëel is te verwachten dat een rechter snel een volledig beeld kan krijgen in een situatie waarin er sprake is van meerdere schuldeisers, variabele inkomsten (denk aan ZZP-ers), meerdere inkomstenbronnen enz.

In de MvT wordt benoemd dat de bevoegdheid van de rechter alleen uitkomst biedt bij beginnende schulden en tijdelijke betalingsonmacht. De schuldeiser moet op termijn zicht hebben op betaling van de hele schuld. In situaties waarin sprake is van een problematische schuldsituatie is de reguliere schuldhulpverlening (MSNP en indien nodig WSNP) de aangewezen route. Het uiteindelijke doel zou moeten zijn om de instroom in MSNP en WSNP-trajecten op te laten drogen. Het is daarvoor noodzakelijk om in een zo vroeg mogelijk stadium de juiste hulp te kunnen bieden aan mensen met schuldproblemen. Vroegsignalering door schuldeisers, gemeenten, werkgevers enz, is daarvoor een belangrijk instrument maar er is meer nodig. Een rechter die een betalingsregeling kan opleggen wanneer in een individuele vordering een rechterlijke procedure plaatsvindt kan in zekere zin eveneens een rol spelen in vroegsignalering wanneer een regeling wordt opgelegd voor de totale schuldenlast, niet voor slechts één schuld. Een collectieve schuldregeling dus die bindend is voor alle schuldeisers en zorgt voor volledige betaling van alle schulden. In België is thans een wetsvoorstel in constructie dat voorziet in zo'n collectieve schuldenregeling. Dit voorstel is als bijlage 1 aan dit document toegevoegd.

In dit model ligt het initiatief bij de schuldenaar. Deze kan zich tot een schulddienstverlener wenden om een "financiële foto" te laten maken. Hierin wordt o.a. vastgelegd welke schuldeisers er zijn, hoe hoog de schuldbedragen zijn, of schulden worden erkend, welke inkomsten en uitgaven er zijn en wat de reëel beschikbare afloscapaciteit is.

De kosten van het maken van deze financiële foto zijn vooraf bekend en zijn onderdeel van het collectieve afbetalingsplan. Het ligt voor de hand om in Nederland aansluiting te zoeken bij art. 48 lid 1 WvK voor instanties en beroepsbeoefenaren die bevoegd zouden zijn een dergelijke financiële foto te maken.

De rol van de rechter is gericht op het beslechten van geschillen over de inhoud van de collectieve schuldregeling (denk aan de hoogte van de aflossing, goeder trouw van de schuldenaar, bezwaren schuldeisers) en voorwaarden voor het vaststellen en beëindigen van de regeling.

De financiële foto is de basis voor de rechter om een collectieve schuldregeling voor de erkende vorderingen op te leggen. Zolang de schuldregeling loopt is het schuldeisers niet toegestaan om invorderingsacties te ondernemen. In het geval de schuldregeling niet wordt nagekomen beschikken schuldeisers over een executoriale titel.

De uitvoering van de collectieve schuldenregeling vindt plaats door de functionaris die de financiële foto heeft gemaakt. Ook hiervoor is sprake van een vastgesteld tarief dat in de collectieve regeling wordt meegenomen.

In dit model van collectieve schuldregeling kan een forse besparing in de kosten van titelverschaffing plaatsvinden. Er hoeft immers niet meer voor elke individuele vordering een procedure te worden opgestart. Deze besparing is in het voordeel van zowel de schuldenaar, die minder kosten hoeft te betalen, als van de schuldeiser, die sneller de volledige vordering voldaan krijgt omdat de schuldenaar minder kosten hoeft te betalen. Daarnaast zijn er grote besparingen te realiseren in de kosten van schuldhulpverlening. Omdat in een groter deel van de schuldsituaties wordt voorkomen dat deze uitgroeien tot problematische schulden. Hierdoor behoeft het vangnet van sanering van schulden (minnelijk of wettelijk) minder vaak te worden gebruikt.

Het model van de collectieve schuldenregeling wordt al in praktijk gebracht. In België is gerechtsdeurwaarder Patrick van Buggenhout zeven jaar geleden gestart met MyTrustO. Deze organisatie werkt met een methode die lijkt op het model dat is beschreven in het wetsvoorstel

waaraan wordt gewerkt in België.

In Nederland wordt het model van MyTrustO sinds twee jaar uitgevoerd door De Nieuwe Gerechtsdeurwaarder. Het opstarten van een collectieve schuldenregeling vindt plaats op initiatief van de schuldenaar en wordt uitgevoerd door een gerechtsdeurwaarder.

De gerechtsdeurwaarder is als openbaar ambtenaar bij uitstek geschikt om een collectieve schuldenregeling op te zetten en uit te voeren gezien de kennis die hij/zij heeft van wet- en regelgeving op het gebied van invordering en schuldenproblematiek, de hoge standaarden op het gebied van kwaliteitseisen en integriteit en het feit dat de gerechtsdeurwaarder sinds jaar en dag ervaring heeft met het behartigen van de belangen van schuldeiser én schuldenaar.

Zoals aan het begin van deze bijdrage aangegeven komt deze voort uit ervaringen opgedaan in de praktijk. Een praktijk waarin de afgelopen twee jaar duidelijk is geworden dat primaire en secundaire schuldeisers bereid zijn mee te werken aan een collectieve schuldenregeling wanneer er sprake is van volledige transparantie over de financiële situatie van de schuldenaar. Het is daarbij belangrijk dat schuldeisers weten hoeveel en welke andere schuldeisers er zijn, van welke preferenties eventueel sprake is én kunnen nagaan of de beschikbare afloscapaciteit juist is vastgesteld (op basis van de Recofa methodiek).

Er zijn twee belangrijke struikelblokken. Eerste is dat een gerechtsdeurwaarder niet openbare bronnen alleen mag bevragen ter voorbereiding van een gerechtelijke procedure en bij de uitvoering van een executoriale titel. Bij de voorbereiding van een collectieve schuldregeling is hiervan geen sprake en kan en mag een gerechtsdeurwaarder dus geen informatie opvragen uit bijvoorbeeld de Basis Registratie Persoonsgegevens en de Rijksdienst Wegverkeer, en mag er ook geen informatie over de inkomsten worden opgevraagd. Met andere woorden, wanneer sprake is van escalatie en kostenverhogende maatregelen mag een gerechtsdeurwaarder informatie opvragen die diezelfde gerechtsdeurwaarder niet mag opvragen als sprake is van de-escalatie en kostenbeperkende maatregelen.

Tweede struikelblok is het huidige art. 6:29 BW. Voor het opzetten van een collectieve schuldenregeling is er een afhankelijkheid van de welwillendheid van de schuldeiser. Eén schuldeiser kan de uitvoering van een collectieve schuldregeling frustreren door bijvoorbeeld beslag op het inkomen te leggen en daarmee de volledige afloscapaciteit op te eisen. Hiermee dupeert een schuldeiser in dit geval niet alleen de schuldenaar maar ook de overige schuldeisers die wel akkoord zijn gegaan met een collectieve schuldenregeling. Deze ontvangen immers geen maandelijkse aflossing meer als gevolg van het handelen van één schuldeiser en worden min of meer gedwongen extra invorderingskosten te maken om verhaal voor hun vordering te kunnen halen.

Aanpassing van art. 6:29 BW is naar mijn mening daarom een goed stap. Mijn betoog is echter de aanpassing verder te laten gaan dan de voorgestelde en de rechter de mogelijkheid te geven een collectieve schuldenregeling op te leggen. Dit kan op verzoek van de schuldenaar, zoals in het wetsvoorstel waaraan in België wordt gewerkt. Het kan ook in de toepassing zoals voorgesteld in de aanpassing van art. 6:29 BW waarbij de rechter de mogelijkheid krijgt om, wanneer in een individuele vordering een vonnis wordt gevraagd voor een geldvordering, de schuldenaar in de gelegenheid te stellen zich tot een schulddienstverlener te wenden om een financiële foto te laten maken die als basis kan dienen voor het opleggen van een collectieve schuldenregeling door een rechter.

Arie Lodder
Gerechtsdeurwaarder

Bijlage 1

Voorontwerp van wet

Hoofdstuk 1. Algemene Bepaling

Art. 1.

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen aan Deel II, Boek IV, Gerechtsdeurwaarders van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 2.

In het Gerechtelijk Wetboek wordt artikel 519 § 1 aangevuld als volgt:

1° ter het centraliseren van de vorderingen tegen een natuurlijke persoon die geen onderneming is als bedoeld in artikel I.1, 1° WER;

Hoofdstuk 3. Wijzigingen aan Deel III, Titel III, Hoofdstuk IV, Volstreckte bevoegdheid van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 3.

In het Gerechtelijk Wetboek wordt artikel 591 aangevuld als volgt:

26° van alle vorderingen tegen een natuurlijke persoon die geen onderneming is als bedoeld in artikel I.1, 1° WER, tot betaling van levering van onderwijs, studiemateriaal, kinderopvang, jeugdactiviteiten, voeding, brandstof, medische verzorging, cultuur, sport en ontspanning, ziekte- en zorgverzekering en consumptiegoederen;

27° van alle vorderingen betreffende de vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding

Hoofdstuk 4. Wijzigingen aan Deel III, Titel III, Hoofdstuk IV, Territoriale bevoegdheid van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 4.

In het Gerechtelijk Wetboek wordt artikel 628 aangevuld als volgt:

26° de rechter van de woonplaats van de verweerder wanneer een schuldeiser voor de levering van onderwijs, studiemateriaal, kinderopvang, jeugdactiviteiten, voeding, brandstof, medische verzorging, cultuur, sport en ontspanning en

consumptiegoederen, een vordering tot betaling van een geldsom instelt tegen een natuurlijke persoon die geen onderneming is als bedoeld in artikel 573, eerste lid, 1°, omdat deze in gebreke blijft de levering te betalen.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen aan Deel IV, Boek II, Titel I, Hoofdstuk VI Verschijning van de partijen van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 5.

In het Gerechtelijk Wetboek wordt artikel 728 § 2 enig lid aangevuld als volgt:

Voor de vrederechter mag de schuldenaar bij de vrijwillige schuldcentralisatie ook vertegenwoordigd worden door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat verschijnt bij monde hetzij van een advocaat, hetzij van een door dit centrum afgevaardigd effectief lid of personeelslid, houder van een schriftelijke volmacht.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen aan Deel IV, Boek II, Titel III, Hoofdstuk VII, Excepties van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 6.

In het Gerechtelijk Wetboek wordt artikel 866 aangevuld met:

De kosten van de rechtspleging ingevolge het niet-respecteren van de vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding zijn nodeloze kosten.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen aan Deel IV, Boek II, Titel IV, Uitgaven en kosten van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 7.

In het Gerechtelijk Wetboek wordt artikel 1017, eerste lid aangevuld met:

De kosten van de rechtspleging ingevolge het niet-respecteren van de vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding zijn nutteloze kosten.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen aan Deel V, Titel I, Hoofdstuk Ibis Centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 8.

Het opschrift wordt vervangen door Centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, vrijwillige en collectieve schuldenregeling en protest

Hoofdstuk 9 (NIEUW). Invoeging in Deel V, Titel IV, van Hoofdstuk... van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 9.

In het vijfde deel, titel IV, wordt een bijkomend hoofdstuk ingevoegd, luidende “Vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding” en dat de artikelen 1675...bevat.

Deel V, Titel IV Hoofdstuk collectieve schuldenregeling

Art. 10.

In het Gerechtelijk Wetboek wordt in art. 1675/2 een nieuw lid toegevoegd dat luidt als volgt:

De persoon waarvan de rechter oordeelt dat de procedure voorzien in Titel IV. Vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding meer aangewezen is, gelet op het tijdelijk karakter van de schuldsituatie, wordt door de rechter gewezen op de mogelijkheid om een beroep te doen op deze procedure.

Art. 11.

In het Gerechtelijk Wetboek wordt in art. 1675/15 een nieuwe §1/2 ingevoegd die luidt als volgt:

Het einde van de minnelijke of de gerechtelijke aanzuiveringsregeling kan worden uitgesproken door de rechter, wanneer die van oordeel is dat de procedure voorzien in Titel IV. Vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding meer aangewezen is, gelet op het tijdelijk karakter van de schuldsituatie.

In het Gerechtelijk Wetboek wordt art. 1675/2, §2/1 vervangen door volgende tekst:

In geval van herroeping overeenkomstig § 1, of in het geval dat de collectieve schuldenregeling wordt beëindigd overeenkomstig § 1/1 of §1/2, beslist de rechter gelijktijdig over de verdeling en de bestemming van de bedragen die beschikbaar zijn op de bemiddelingsrekening.

Deel V, titel IV, (nieuw) Hoofdstuk Vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding

Art. 1. Elke natuurlijke persoon, die geen onderneming is in de zin van artikel I. 1. van het Wetboek van Economisch recht kan, indien hij tijdelijk niet meer in staat is om één of meerdere opeisbare of nog te vervallen schulden te betalen, een

schuldbemiddelaar naar zijn keuze verzoeken om een vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding op te starten.

Als schuldbemiddelaar kunnen slechts worden aangewezen :

- de advocaten, de ministeriële ambtenaren of de gerechtelijke mandatarissen in de uitoefening van hun beroep of ambt;**
- de overheidsinstellingen of de particuliere instellingen, die daartoe door de bevoegde overheid zijn erkend. Deze instellingen doen hiervoor een beroep op natuurlijke personen die aan de door de bevoegde overheid bepaalde voorwaarden voldoen.**

De schuldbemiddelaar moet onafhankelijk en onpartijdig zijn tegenover de betrokken partijen. De schuldbemiddelaar kan worden gewraakt indien er wettige redenen zijn om te twifelen aan zijn onpartijdigheid of zijn onafhankelijkheid. Geen wraking kan nog worden voorgedragen na het verstrijken van de in artikel 5, 7° bedoelde termijn voor aangifte van de schuldvordering, tenzij de partij slechts na verloop van deze termijn kennis heeft gekregen van de reden van wraking. De wrakingsprocedure verloopt overeenkomstig de artikelen 970 en 971. In afwijking van artikel 971, laatste lid, stelt de vrederechter in het vonnis een nieuwe, door de schuldenaar voorgedragen schuldondersteuner aan. Bij gebreke aan voordracht stelt hij zelf ambtshalve een andere schuldondersteuner aan.

Het verzoek tot wraking is onontvankelijk voor de persoon waarvan de vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding werd stopgezet bij toepassing en onder de voorwaarden van artikel 4, paragraaf 1, en artikel 9, paragraaf 2 in de periode van één jaar voorafgaand aan het indienen van het verzoek tot vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding.

Art. 2. De vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding strekt ertoe (i) de financiële toestand van de schuldenaar te herstellen, met name hem in staat te stellen zijn schulden te betalen binnen een afzienbare en realistische termijn, zonder dat er door schuldeisers gerechtelijke stappen moeten ondernomen worden of lopende uitvoeringen nog dienen verder gezet te worden en (ii) tegelijkertijd te waarborgen dat de schuldenaar en zijn gezin een menswaardig leven kunnen blijven leiden. Zij strekt ertoe het bestaande onderpand bedoeld in artikel 3.35 en 3.36 van het boek 3 “Goederen” van het Burgerlijk Wetboek in het belang van de schuldeiser(s) en schuldenaar maximaal te vrijwaren en bijkomende gerechts- en uitvoeringskosten te vermijden. Zij strekt er ten slotte toe om (iii) de schuldeisers zo snel mogelijk integraal terug te betalen.

Met het oog op het in artikel 1, vierde lid, omschreven doel, begeleidt hij de betalingen en voert deze op vraag van de schuldenaar aan de schuldeisers uit. Daarbij beoogt hij de schuldaafbouw in het belang van de schuldenaar en diens schuldeisers.

Art. 3. Het verzoek tot vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding moet door de schuldenaar die zich in de voorwaarden van artikel 1, eerste lid, bevindt schriftelijk aan de door hem aangezochte schuldbemiddelaar gericht worden.

De aangezochte schuldbemiddelaar beantwoordt dit verzoek zo snel mogelijk met een schriftelijke of elektronische ontvangstmelding. Hij neemt zo snel mogelijk contact op met de schuldenaar om alle noodzakelijke afspraken te maken en een bij voorkeur fysieke, ontmoeting te regelen teneinde het dossier te vervolledigen en op te starten. Hij neemt verder alle noodzakelijke acties om een actueel en getrouw overzicht te krijgen van de vermogenstoestand en betaalachterstand van de schuldenaar. Hij is gemachtigd daartoe noodzakelijke databanken te raadplegen, waaronder het rijksregister, het centraal bestand van berichten, de dienst inschrijving voertuigen (DIV) en de kantoren Rechtszekerheid.

De aangezochte schuldbemiddelaar dient zich prioritair te vergewissen van de actuele verhouding tussen de inkomsten en de vaste kosten en noodzakelijke uitgaven om de schuldenaar en zijn gezin een menswaardig leven te laten leiden. Op basis daarvan bepaalt hij het maandelijks of periodiek tussen de schuldeisers te verdelen bedrag bepaald na overleg met de schuldenaar en rekening houdende met de specifieke gezinssituatie, waarbij het bedrag dat de schuldbemiddelaar ter beschikking van de schuldenaar is ten minste gelijk is aan het bedrag dat met toepassing van de artikelen 1409 en 1412 wordt beschermd. De schuldbemiddelaar ziet toe op de prioritaire betaling van de schulden die het recht van de verzoeker en zijn gezin om een menswaardig leven te leiden in het gedrang brengen. Hij kan daarbij gebruik maken van een wetenschappelijk onderbouwd systeem.

De schuldbemiddelaar maakt bovendien een overzicht van alle betwiste, betwistbare en onbetwistbare vorderingen. Indien de betwisting of betwistbaarheid betrekking heeft op de uitvoering van een verbintenis tot het betalen van een geldsom anders dan de hoofdsom, formuleert de schuldbemiddelaar zijn vaststellingen over deze vordering.

De schuldenaar dient zich bij afzonderlijke akte ten overstaan van zijn schuldeisers te verbinden:

- geen enkele daad te stellen die een normaal vermogensbeheer te buiten gaat

- geen enkele daad te stellen die een schuldeiser zou bevoordelen, behoudens de betaling van een onderhoudsschuld voor zover deze geen achterstallen betreft
- zijn tijdelijk onvermogen niet te zullen vergroten, noch structureel te maken
- de vorderingen die, na vaststelling door de aangezochte schuldbemiddelaar en goedkeuring door de bevoegde vrederechter, worden opgenomen in de vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding uitdrukkelijk te erkennen

Hij kan bij dezelfde akte woonplaats kiezen bij de centraliserende schuldbemiddelaar. In dat geval mogen alle betekeningen en kennisgevingen voor hem bestemd aan die woonplaats geschieden.

Art. 4. §1. De aangezochte schuldbemiddelaar die bij aanvang of tijdens de procedure van vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding vaststelt dat één of meerdere verbintenissen vermeld in artikel 3, vierde lid, niet worden nageleefd, onderzoekt onmiddellijk en in overleg met de schuldenaar, of een dadelijke oplossing nog mogelijk is. Indien dit niet mogelijk blijkt te zijn, is hij gemachtigd de vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding te laten stopzetten. Hij zendt daartoe een verzoekschrift via elektronische weg naar de vrederechter die bij voorrang en uiterlijk binnen de acht dagen na ontvangst, een beschikking gegeven. De griffier geeft kennis van de beschikking tot stopzetting aan de schuldeisers, de schuldenaar en de centraliserende schuldbemiddelaar langs elektronische weg of bij gerechtsbrief.

§2. De aangezochte schuldbemiddelaar die bij aanvang of tijdens de procedure van vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding vaststelt dat er dringende gespecialiseerde hulp en begeleiding nodig is voor de schuldenaar en zijn gezin om tot herstel te komen, is gemachtigd om, na toestemming van de schuldenaar, dit onmiddellijk te signaleren aan de diensten van het plaatselijk bevoegde OCMW en/of CAW. Hij zal de schuldenaar voorafgaand aan deze melding grondig informeren over de mogelijkheden die deze diensten bieden, waaronder budgetbegeleiding en budgetbeheer. Hij zal de schuldenaar onmiddellijk schriftelijk in kennis stellen van zijn beslissing.

§3. De aangezochte schuldbemiddelaar die bij aanvang of tijdens de procedure van vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding vaststelt dat een procedure zoals bepaald in Titel IV. Collectieve Schuldenregeling meer aangewezen is, gelet op het duurzaam geworden karakter van de schuldsituatie, is gemachtigd om zijn tussenkomst stop te zetten. Na toestemming van de schuldenaar kan hij dit ook onmiddellijk melden aan het OCMW en het CAW, zodat deze diensten de procedure kunnen voorbereiden. Hij zal in voorkomend

geval de schuldeisers die op hoogte werden gebracht van de opgestarte vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding en de schuldenaar van deze beslissing per kerende schriftelijk in kennis stellen.

§4. De aangezochte schuldbemiddelaar die bij aanvang of tijdens de procedure van vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding vaststelt dat de schuldenaar in een tijdelijke onmogelijkheid verkeert om aan schuldafbouw te doen, verzendt onmiddellijk een gemotiveerd verzoekschrift via elektronische weg naar de vrederechter teneinde een opschorting te verkrijgen. De vrederechter geeft bij voorrang en uiterlijk binnen de acht dagen na ontvangst, een beschikking. De beschikking tot tijdelijke opschorting bepaalt uitdrukkelijk de termijn van opschorting die nooit langer dan zes maanden mag bedragen. Deze termijn is éénmaal verlengbaar voor maximum zes maanden. De griffier geeft langs elektronische weg of bij gerechtsbrief kennis van de beschikking tot opschorting aan de schuldeisers, de schuldenaar en de centraliserende schuldbemiddelaar.

De centraliserende schuldbemiddelaar handelt verder zoals bepaald in de beschikking van de vrederechter. De handelingen die de schuldeisers, betrokken in de vrijwillige schuldenregeling, tijdens deze periode van opschorting stellen om hun schulden in te vorderen zijn nietig.

§5. Wanneer de centraliserende schuldbemiddelaar tijdens de procedure van vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding vaststelt dat de inkomsten van de schuldenaar duurzaam wijzigen, in plus of in min, zal hij na akkoord van de schuldenaar onmiddellijk een verzoekschrift tot aanpassing van het maandelijks of periodiek onder de schuldeisers te verdelen bedrag langs elektronische weg naar de vrederechter verzenden. De vrederechter geeft bij voorrang en uiterlijk binnen de acht dagen na ontvangst, een beschikking. De beschikking is uitvoerbaar, zonder verhaal. De griffier geeft kennis van de beschikking tot aanpassing langs elektronische weg of bij gerechtsbrief aan de schuldeisers, de schuldenaar en de centraliserende schuldbemiddelaar.

De centraliserende schuldbemiddelaar handelt verder zoals bepaald in de beschikking van de vrederechter.

Art. 5. Uiterlijk één maand na de ontvangstmelding zoals bepaald in artikel 3, tweede lid, brengt de centraliserende schuldbemiddelaar alle aan hem meegedeelde en gekende schuldeisers en de schuldenaar, schriftelijk op de hoogte van de opgestarte vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding. Op straffe van nietigheid wordt bij dit schrijven een nauwkeurig vermogensdocument overgelegd. Het vermogensdocument bevat minstens de

volgende vermeldingen:

1° de dag, de maand, en het jaar

2° de naam, de voornamen, het rijksregisternummer en de woonplaats van de verzoeker(s)

3° opgave van de gekende baten en de lasten van het vermogen van de verzoeker en van het gemeenschappelijk vermogen indien hij gehuwd is onder een stelsel van gemeenschap van goederen

4° de redenen van de tijdelijke onmogelijkheid van de verzoeker om zijn schulden onmiddellijk terug te betalen

5° de (elektronische) handtekening van de schuldbemiddelaar

6° het bedrag dat, na berekening via een wetenschappelijk onderbouwd systeem, maandelijks of periodiek tussen de schuldeisers zal verdeeld worden

7° de verplichting voor de schuldeisers om uiterlijk binnen de 10 dagen na verzending een gedetailleerde aangifte te doen in handen van de centraliserende schuldbemiddelaar van iedere schuldvordering in hoofdsom, interesten en kosten met mededeling of de vordering al dan niet betwist is

8° de uitdrukkelijke mededeling dat na deze termijn van 10 dagen het verzoekschrift tot goedkeuring van de vrijwillige centralisatie en betaalbegeleiding aan de bevoegde vrederechter zal neergelegd worden

9° de uitdrukkelijke mededeling dat de vorderingen zullen worden opgenomen in de vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding, en deze na ontvangst door de centraliserende schuldbemiddelaar en goedkeuring door de bevoegde vrederechter, door de schuldenaar uitdrukkelijk zullen erkend worden

10° de mogelijkheid voor de schuldeisers om woonplaats te kiezen bij de centraliserende schuldbemiddelaar, waarbij alle betekeningen en kennisgevingen voor hen bestemd aan die woonplaats geschieden;

Ten laatste drie dagen na de verzending van het vermogensdocument zendt de centraliserende schuldbemiddelaar op eigen verantwoordelijkheid aan het bestand van berichten een bericht van opstart van een vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding als bedoeld in artikel 1390quater

Art. 6. §1. Uiterlijk één maand na het verstrijken van de termijn zoals bepaald in artikel 5, 7°, verzendt de centraliserende schuldbemiddelaar een verzoekschrift met zijn minnelijk afbetalingsplan, vergezeld van alle schuldvorderingen en noodzakelijke bewijsstukken, langs elektronische weg naar de vrederechter van

de woonplaats van de schuldenaar. De griffier legt hiervan een administratief dossier aan. Op het verzoekschrift wordt bij voorrang en uiterlijk binnen acht dagen na de neerlegging beschikt. De vrederechter kan de centraliserende schuldbemiddelaar om bijkomende inlichtingen verzoeken. Hij beoordeelt het verzoek tot vrijwillige centralisatie en betaalbegeleiding en kan het minnelijk betalingsplan in voorkomend geval aanpassen. Indien de vrederechter het minnelijk betalingsplan goedkeurt, verklaart hij het samen met alle onbetwistbare vorderingen waarvoor nog geen vonnis met kracht van gewijsde bestaat en waarvan hij oordeelt dat ze gegrond zijn, uitvoerbaar. In zijn beschikking kan de rechter uitspraak doen over de eventuele toekenning van volledige of gedeeltelijke rechtsbijstand. De beslissing van de vrederechter over deze schuldvorderingen levert een uitvoerbare titel op voor de invordering van de daarin opgenomen schulden en is niet vatbaar voor verzet. De griffier geeft kennis van de beslissing aan de schuldeisers, de schuldenaar en de centraliserende schuldbemiddelaar langs elektronisch weg of bij gerechtsbrief.

§2. Bij hetzelfde verzoekschrift vraagt de centraliserende schuldbemiddelaar de vrederechter voor de schuldvordering, waarvoor nog geen vonnis is tussengekomen of voor de schuldvordering, waarvan het vonnis nog niet in kracht van gewijsde is getreden en waarvan de vrederechter van oordeel is dat deze betwistbaar is, overeenkomstig art. 731, tweede lid, een rechtsdag te bepalen waarop deze schuldvordering wordt behandeld. De griffier roept deze schuldeisers, de schuldenaar en de centraliserende schuldbemiddelaar op via elektronische weg of per gerechtsbrief. De schriftelijke procedure is aangewezen. De schuldenaar wordt vertegenwoordigd overeenkomstig artikel 728, §2, tweede lid. De beslissing van de vrederechter over deze schuldvorderingen levert een uitvoerbare titel op voor de invordering van de daarin opgenomen schulden en is niet vatbaar voor verzet. De griffier geeft kennis van de beslissing aan de schuldeisers, de schuldenaar en de centraliserende schuldbemiddelaar langs elektronisch weg of bij gerechtsbrief.

Art. 7. De verzending van de beslissing zoals bepaald in artikel 6 §§ 1 en 2 heeft voor de schuldvorderingen opgenomen in de vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding, ook deze die in de loop ervan worden toegevoegd en aanvaard door de vrederechter, de opschorting van de loop van de interest tot gevolg vanaf de neerlegging van het verzoekschrift conform artikel 6 §1 . Voor al de schuldvorderingen opgenomen in de vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding, worden alle middelen van tenuitvoerlegging die strekken

tot betaling van een geldsom opgeschort. De reeds gelegde beslagen behouden echter hun bewarende werking.

Ten laatste drie dagen na de verzending van de beslissing bepaald in het eerste lid, zendt de centraliserende schuldbemiddelaar op eigen verantwoordelijkheid aan het bestand van berichten een bericht van vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding als bedoeld in artikel 1390quater.

De gevolgen van de verzending bepaald in het eerste lid, vangen aan de eerste dag die volgt op de ontvangst in het bestand van berichten van het bericht van vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding als bedoeld in artikel 1390quater.

Deze gevolgen lopen verder tot het einde of tot de herroeping of tot de vrijwillige beëindiging van de vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding.

Art. 8. De centraliserende schuldbemiddelaar maakt, zoals bepaald in het vermogensdocument maandelijks of periodiek een verdeelrooster op met eerbiediging van de gelijkheid onder de schuldeisers, tenzij er bevoorrechte schuldeisers zijn. In dat geval wordt voor deze bevoorrechte schuldeisers een voorbehouden gedeelte afgehouden van de beschikbare som, berekend volgens het aandeel ervan in de totale schuldmassa, vermenigvuldigd met coëfficiënt 2. Het verdeelrooster wordt telkens verzonden naar de opgenomen schuldeisers en de schuldenaar. Uiterlijk twee werkdagen na deze verzending, maakt de centraliserende schuldbemiddelaar de gelden conform het verdeelrooster over aan de opgenomen schuldeisers op het door hen opgegeven rekeningnummer.

Art.9 §1. Indien de vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding door toedoen van de schuldenaar niet verder vrijwillig nageleefd wordt tegen de eerst volgende vervaldag, maant de centraliserende schuldbemiddelaar hem aan om onmiddellijk, hetzij de betalingen te hernemen, hetzij mede te delen wat de redenen zijn die de onmogelijkheid rechtvaardigen.

De schuldenaar die, na onderzoek door de centraliserende schuldbemiddelaar, gegronde redenen van zijn onmogelijkheid tot betalen heeft meegedeeld, kan gedurende de termijn van deze onmogelijkheid, op beslissing van de centraliserende schuldbemiddelaar, een gehele of gedeeltelijke opschorting van afbouw van de opgenomen vorderingen krijgen voor een periode die niet langer dan 2 maanden mag bedragen, eventueel gemotiveerd verlengbaar voor dezelfde periode. De centraliserende schuldbemiddelaar stelt alle opgenomen schuldeisers en de schuldenaar onmiddellijk van deze gemotiveerde beslissing in

kennis met duidelijke opgave van een gehele of gedeeltelijke opschorting, de voorziene duurtijd en de voorwaarden waaronder deze zal geschieden.

Indien de centraliserende schuldbemiddelaar beslist dat de door de schuldenaar ingeroepen redenen ongegrond zijn, stelt hij de schuldenaar daarvan in kennis met verzoek zijn betalingen te hernemen.

§2. De schuldenaar die binnen een termijn van 10 dagen vanaf de aanmaning voorzien in paragraaf 1, niet (meer) betaalt noch reageert, verliest van rechtswege het recht van vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding en de opschorting zoals voorzien in artikel 7, eerste lid.

De centraliserende schuldbemiddelaar zendt onmiddellijk een verzoekschrift tot herroeping van de vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding via elektronische weg naar de vrederechter. De vrederechter geeft bij voorrang en uiterlijk binnen de acht dagen na ontvangst, een beschikking. De beschikking is onmiddellijk uitvoerbaar. De griffier geeft langs elektronische weg of bij gerechtsbrief kennis van de beschikking tot herroeping aan de schuldeisers, de schuldenaar en de centraliserende schuldbemiddelaar.

De centraliserende schuldbemiddelaar zendt onmiddellijk op eigen verantwoordelijkheid aan het bestand van berichten een bericht van herroeping van de vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding als bedoeld in artikel 1390quater.

§3. De schuldenaar die tijdens de procedure van vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding zelf de beslissing neemt om deze stop te zetten, brengt de centraliserende schuldbemiddelaar daarvan schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte. Deze wijst de schuldenaar op de gevolgen van dergelijke stopzetting.

De centraliserende schuldbemiddelaar zendt onmiddellijk een verzoekschrift tot vrijwillige stopzetting van de vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding via elektronische weg naar de vrederechter. De vrederechter geeft bij voorrang en uiterlijk binnen de acht dagen na ontvangst, een beschikking. De beschikking is onmiddellijk uitvoerbaar. De griffier geeft langs elektronische weg of bij gerechtsbrief kennis van de beschikking tot stopzetting aan de schuldeisers, de schuldenaar en de centraliserende schuldbemiddelaar verzonden via elektronische weg of via gerechtsbrief.

De centraliserende schuldbemiddelaar zendt onmiddellijk op eigen verantwoordelijkheid aan het bestand van berichten een bericht van vrijwillige stopzetting van de vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding als bedoeld in artikel 1390quater.

§ 4. In alle gevallen waarbij de centraliserende schuldbemiddelaar nog over fondsen beschikt, maakt hij deze uiterlijk twee werkdagen na de neerlegging van de berichten voorzien in §2, derde lid en §3, derde lid, volgens het geldende verdeelrooster over aan de opgenomen schuldeisers op het door hen opgegeven rekeningnummer. Hij deelt de verdeling van dit saldo schriftelijk mee aan de schuldenaar.

§ 5. In geval van herroeping of vrijwillige stopzetting van de vrijwillige schuldcentralisatie en betaalbegeleiding, herwinnen de schuldeisers individueel het recht hun vordering uit te oefenen op de goederen van de schuldenaar voor de inning van het niet betaalde deel van hun schuldvorderingen.

Art. 10. De regels en barema's tot vaststelling van het ereloon, de emolumenten en de kosten van de schuldbemiddelaar worden door de Koning bepaald. De Koning oefent deze bevoegdheden uit op de gezamenlijke voordracht van de ministers tot wier bevoegdheid Justitie en Economische Zaken behoren.